

КОМИТЕТ ПО ПОЩИ И ДАЛЕКОСЪОБЩЕНИЯ

1000 София, ул. "Гурко" 6, телекс: 22846 Gentel bg, факс: 980 25 80

№ 08-065

София 09.04.1998 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

№ 26/к.д. 20/98
Дата 10.04.1998

На вниманието на
г-н Арабаджиев

До Конституционния съд на
Република България

10.04.98

На Ваш № 26/ к.д. 20/ 97 от 24.03.1998 г.

ОТНОСНО: становище на КПД по допустимостта на искането на група /70/ народни представители от XXXVIII народно събрание за обявяване на противоконституционност на пар.5, - чл.15, т.2, пар.7 и пар.12 от Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията и представеното към него уточнение от 19.03.1998 г. съгласно дадените указания в определението на съда от 5.02.1998 г.

Уважаеми господа конституционни съдии,

По повод предоставената ни възможност за вземане на становище относно направеното искане за противоконституционност на пар.5, пар.15, пар.7 и пар.12 от Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията и представеното към него уточнение съобразно с указанията на Конституционния съд бихме искали да изложим следните съображения:

1. Европейската конвенция за трансгранична телевизия /ЕКТТ/ е ратифицирана със закон от Народното събрание /ДВ, бр.117 от 10.12.1997 г./. По своята правна същност ратификацията е окончателно утвърждаване на международен договор, който се материализира в два акта -

международноправен - ратификационна грамота и вътрешнодържавен - закон. Затова и ратификационната процедура има две страни - международна и национална. Тя е сложен фактически състав, като едва след осъществяването на всички елементи от него, актът поражда действие и възникват определени юридически последици във вътрешното и в международното право за държавата - страна по нея. В международноправен план ратификацията закрепва окончателното съгласие на държавата да се обвърже със задълженията по международния договор, а във вътрешен план - договорните норми придобиват задължителна юридическа сила.

2. Механизмът на присъединяване към ЕКТГ е уреден в чл.29 т.4 от самата конвенция - тя влиза в сила по отношение на държавата, изразила съгласие да бъде страна по нея, на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на депозирането на ратификационния документ при Генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Депозирането на ратификационния документ при Генералния секретар на Съвета на Европа може да бъде извършено едва след като се изпълнят всички други условия на механизма на присъединяване, а именно - освен ратифицирането от законодателния орган на съответната страна със същия или с друг акт съгласно чл.19 от конвенцията бъде определен орган/ органи, които да предоставят информацията относно предаващите на територията на съответната страна организации при необходимост и да осъществяват взаимопомощта и сътрудничеството в рамките на ЕКТГ.
4. Едва след депозирането на ратификационния документ и приключването на ратификационната процедура следва да се изпълни изискването на чл.5, ал.5 от Конституцията и ЕКТГ трябва да бъде публикувана в Държавен вестник, след което по отношение на вътрешното законодателство тя влиза в сила три дена след обнародването, както всеки друг нормативен акт.
5. С оглед на направения анализ на елементите от сложния фактически състав на ратификацията би следвало да направим извода, че ЕКТГ не е влязла в сила както в

международен, така и във вътрешен план, тъй като не са налице редица изискуеми елементи за пълното осъществяване на ратификационната процедура. Към настоящия момент не е определен орган по чл.19 от конвенцията за информация и взаимопомощ от страна на България и не е депозирана ратификационната грамота при генералния секретар на Съвета на Европа. Съгласно чл.5, ал.4 от Конституцията международните договори, ратифицирани по съответния ред, обнародвани и влезли в сила за република България са част от вътрешното право на страната. Нормата урежда последователността във времето на необходимите елементи за инкорпорирането на разпоредбите на един международен договор във вътрешното право - ратифициране по конституционен ред с всички вътрешноправни - приемане на закон от парламента, обнародване на закона и международноправни последователни актове - определяне на орган по конвенцията и депозиране на ратификационна грамота, обнародване на текста на конвенцията и влизането ѝ в сила три дни след обнародването му - чл.5, ал.5 от Конституцията.

6. Съгласно чл.149, т.4 от Конституцията конституционният съд се произнася за съответствието на приетите закони с общопризнати норми на международното право или с международните договори, по които България е страна. Общопризнатите норми на международното право са принципи и начала на международното право, те са първични по отношение на останалите международни норми и са изходни начала за международното общуване. Очевидно в настоящия казус не става дума за сезиране на Конституционния съд с искане за произнасяне по съответствието на законите с общопризнати норми на международното право или с международните договори, по които България е страна - хипотеза предпоследна и последна на чл.149, ал.1, т.4, тъй като нормите на ЕКТГ не са от категорията на общопризнати, а България на практика не е станала още страна по коментирания международен договор - ЕКТГ. Искането би могло да бъде за съответствие на международни договори с

Конституцията преди ратифицирането им - хипотеза първа на чл.149,ал.1, т.4, но то не е направено в този смисъл.

Предвид изложените аргументи смятаме, че направеното искане е недопустимо за разглеждане от Конституционния съд на Република България и изразяваме становище в този смисъл.

Председател на КСД:
/А.Славински

